त्सरीणं' संवत्सरदेवतासम्बन्धं, 'अमृतं' अविनाशिनं स्वर्गलोकं, 'स्वस्ति' क्षेमेण प्राप्नुयामीति शेषः॥

तत्रैव याज्यामाह। "यज्ञं नः पान्तु वसवः पुरस्तात्। दक्षिणतोऽभियन्तु अविष्ठाः। पुण्यं नक्षत्रमभिसंविशाम। मा नो अरातिरघशꣳसागन्" इति। ये अष्टसङ्ख्याकाः 'वसवः', ते 'पुरस्तात्' पूर्व्वस्यां दिशि, 'नः' अस्मदीयं, 'यज्ञं', 'पान्तु'। 'अविष्ठाः' नक्षत्रमूर्त्तयः, 'दक्षिणतः' दक्षिणस्यां दिशि, 'अभियन्तु' आभिमुख्येन प्राप्नुवन्तु। वयमपि धनिष्ठाख्यं 'पुण्यनक्षत्रं', 'अभिसंविशाम' आभिमुख्येन सम्यक् प्रविशाम, भजामेत्यर्थः। 'अघशंसा' अस्मदीयस्य पापस्य शंसको योऽयमरातिः शत्रुः सोऽयं 'नः' अस्मान् प्रति 'मागन्' मागच्छतु॥

अथ नवमस्य पुरोऽनुवाक्यामाह। "क्षत्रस्य राजा वरुणोऽधिराजः। नक्षत्राणाꣳ शतभिषग्वसिष्ठः। तौ देवेभ्यः कृणुतो दीर्घमायुः। शतꣳ सहस्रा भेषजानि धत्तः" इति। योऽयं 'वरुणः', अस्ति सोऽयं 'क्षत्रस्य', क्षत्रियजातेः सर्व्वस्यापि 'राजा'। अत एवायमधिकत्वात् 'अधिराज इत्युच्यते। 'नक्षत्राणां', मध्ये योऽयं 'शतभिषगाख्यः' नक्षत्रविशेषः सोऽयं 'वसिष्ठः' अतिशयेन निवासहेतुः, 'तौ' वरुणशतभिषजौ 'देवेभ्यः' देवार्थं, यजमानस्य 'दीर्घमायुः', 'कृणुतः'। तत्सिद्ध्यर्थं 'शतं' शतसङ्ख्याकानि, 'सहस्रसङ्ख्याकानि', च 'भेषजानि' औषधानि, 'धत्तः' सम्पादयतः॥

तत्रैव याज्यामाह। "यज्ञं नो राजा वरुण उपयातु। तं ना